

[Finansministeren]

standen ikke så stor som mellem 14,5 og 80 mia kr. Det er ret enkelt.

Hr. Camre siger, at underskuddet på 80 mia kr. jo ikke eksisterer. Nej, det gør det ikke, men hvorfor gør det ikke det? Den eneste årsag til, at det ikke eksisterer, er, at vi fik en anden regering. Hr. Camre kan nemlig ikke komme væk fra, at tidligere finansminister Knud Heinesens finanslovsforslag, fremsat 15. august 1982, indeholdt et underskud, som var, jeg husker det ikke helt nøjagtig, 72 eller 73 mia kr. og ved et senere skøn bevægede sig op til 80 mia kr. Det er jo det, der er sandheden. Derfor kan hr. Camre have ret i, at 80 mia kr. aldrig blev en realitet, men dette, at det var 72-73 mia kr. den 15. august 1982, var vel den egentlige årsag til, at den socialdemokratiske regering måtte give op.

Derfor synes jeg nok, hr. Camre alligevel skulle være så fair, at han kunne sige, at det, vi nu er kommet ned på, er et meget flot resultat set i forhold til det, der var optræk til i efteråret 1982. Og resultatet er ikke opnået på grund af skatteindtægter påført ved hjælp af socialdemokratiet.

Hvis man nu skulle være helt specifik, kunne man i øvrigt sige, at socialdemokratiet slet ikke stemte for forhøjelsen af aktieselskabsskatten, så det kan man i hvert fald ikke glæde sig over. Det er rigtigt, at vi har lavet en realrenteafgiftsbeskatning sammen, og den har givet et pænt provenu, men den kan aldrig nogen sinde bidrage til den kolossale underskudsreduktion, som der nu er tale om.

Det er der to hovedforklaringer på, hr. Camre. Den ene er den meget stramme udgiftspolitik, og den anden er den stærke økonomiske vækst, som har givet os et højere skattegrundlag, end man ellers har haft. Det er de to væsentlige forklaringer. At vi så har fået lidt hjælp – og det vil vi gerne kvittere for med hensyn til det provenu, vi har fået ved realrenteafgiftsloven – det er en anden sag. Men det er ikke det, der har afklaret problemerne.

Det andet spørgsmål er betalingsbalanceunderskuddet. Hr. Camre kom lidt let om ved et svar til hr. Fogh Rasmussen tidligere på dagen, hvor hr. Camre talte om underskuddet på handelsbalancen i det lille småtryk, som i år ville være 8,5 mia kr. Det er unægtelig rigtigt, men det var i hvert fald ikke et argument, der var egnet til at imøde-

gå hr. Fogh Rasmussens rigtige påstand om, at den væsentligste årsag til det store betalingsbalanceunderskud er de høje renteudgifter, som er påført os på grund af de lån, som socialdemokratiske regeringer skabte. Det er jo sandheden.

Hr. Camre siger hele tiden, at det er vældig problematisk, at vi har haft underskud på betalingsbalancen siden begyndelsen af 1960'erne. Ja, det er det. Vi deler bekymringen for denne udvikling, men det er socialdemokratiet, der har ansvaret for langt den største del af den periode og derfor har bragt os i en situation, hvor finansieringen af den udenlandske gæld giver en renteudgift, som i år er ca. 25 mia kr. Det medfører altså også, hr. Camre, at når underskuddet bliver 22 mia kr., så er renteudgiften på den udenlandske gæld større end underskuddet på betalingsbalancen. Det, det drejer sig om, er i virkeligheden, at vi er sat til at vinde kapløbet med renteudgiftens vækst på grund af en udlandsgæld, der er vokset år for år, og det forstår jeg at vi har en fælles interesse i at få løst. Det, som jeg påstår og fortsat vil påstå, er, at de 6 punkter, som socialdemokratiet i dag har leveret os, i hvert fald ikke giver nogen chance overhovedet for at løse problemet her og nu. Der kan være nogle af elementerne, der på lang sigt kan bidrage til strukturændringer, der giver gunstig effekt, og som i øvrigt er i overensstemmelse med nogle af de tanker, regeringen selv har omkring flaskehalsproblemer osv., men her og nu er der ingen løsninger på det problem, som socialdemokratiet i virkeligheden har skabt.

Hr. Dohrmann, bliver ved at spørge om, hvornår der kommer et nyt indgreb, når det her nu ikke er tilstrækkeligt. For at der nu ikke skal danne sig nogen myter, bliver jeg nødsaget til at give hr. Dohrmann et svar. Regeringen har fremlagt en justeringsplan, som har det omfang, vi mener det er rigtigt den skal have. Derfor er der selvfølgelig ikke nogen som helst planer om noget, der skulle komme i februar eller marts måned. Det her er, hvad regeringen finder rigtigt. Det har jeg argumenteret for i et tidligere indlæg. Det skal jeg ikke gentage.

Men det er ingen kunst at reducere betalingsbalanceunderskuddet yderligere. Det er kun et spørgsmål om at hæve skatte trykket, så er den side af sagen klaret. Det ville til